

ENTREVISTA IMPOSSIBLE

VENDETTA

El Major Trapero, cessat

Durant una llarga temporada, el Major Trapero va ser pels catalans, com l'àngel Sant Gabriel. L'omplien de flors al seu pas i més d'un, que físicament s'hi assemblava, es feia passar pel seu fill bord. Com qui diu, la Generalitat tenia la feina feta només mostrant la masculinitat del Major.

Major, quan li va caure la merda a sobre? Preguntem... però no hi ha resposta. Es treu la gorra, es rasca el cap i cau una mica de caspa.

No serà per allò que va dir al Judici, que

estava preparat per emmanillar al President en cas de proclamar-se la República?

Silenci del Major.

Potser li van agafar mania...?

Al Major, l'hi pica el cul i es remou a la cadira.

El que no s'entén gaire és que si l'hi tenien mania tornessin a posar-lo com a Cap dels Mossos...

El Major es posa tot vermell. Sembla que s'ofega. No sé què fer.

A mi l'esquadra!, aconseguix balbotejar. Cinc lleials mossos entren al despatx. Un el colpeja a l'esquena, un altre li obra la boca i un tercer li fa el boca a boca. Els altre dos m'amenacen amb les pistoles. Ell es tranquil·litza. Els fidels es retiren. Podem seguir. Però seguir què? Feia un mes que havia demanat l'entrevista i ara que me la concedeix, no ha dit una paraula.

Major, de vostè sempre s'ha dit que volia mantenir als Mossos lluny de les influències polítiques... Potser és aquests el motiu del cessament?

S'aixeca de la cadira, d'un salt puja a la taula del despatx. S'encongeix una mica d'espatlles, crida Vendetta i es posa a cantar el Rigoletto de Verdi. Sembla que sí, que el cessament de Trapero és una vil vendetta llargament meditada.

GARSA PROSTÀTICA

EL PSC ES CASA

El PSC de congrés

Congrés de partit.- Festa de casament entre diferents membres de diferents famílies que no es poden veure però que aparenten gran proximitat i estimació. La núvia és el partit.

Arres.- Intercanvi de bens, càrrecs, influències i interessos entre les diferents famílies candidates a fer un bon casament. Els sogres, siguin mascles o femelles, hi tenen molt a manegar.

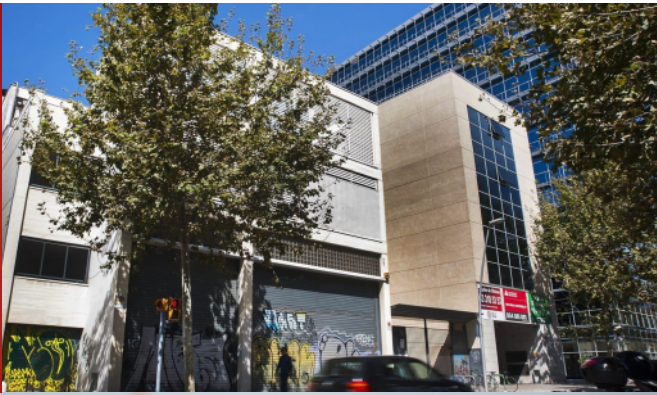
Candidats.- Ex nuvis en diversos congressos, que van sortir amb la cua entre les cames i que fa anys es guanyen la candidatura, llepant el cul del primer que s'apropa esperant que sigui un bon partit.

President sortint.- El marit banyut que enlloc de llençar-se al coll del seu

successor per esgarrapar-li la jugular, l'abraça i li fa petons. El paper de l'auca.

Candidat escollit.- Anomenat també com a Premi a la resistència. Fa temps que va restret. Té por de no haver llepat prou ni encertat els culs importants. Arriben al casori amb el partit, baixos de forma, amb problemes intestinals

que es reflexen a la cara.

Miracle institucional.- Transformació del pobre candidat en quan es sap guanyador. La pell se li tensa, la veu escapa dels collons i puja fins la gola i sense ni adonar-se'n, parla amb to presidencial. Segur que, durant una temporada, deixarà de llepar i serà llepat.